

nisteren, „om vi ikke snarere kunde faa et Forslag fra Ministeren, hvor al den Slags Spil, og hvad dermed stod i Forbindelse, kunde forbydes ved Lov i Stedet for at fremmes ved Lov“ Man vil altsaa se, at det ikke er rigtigt, naar den ærede Ordfører sagde, at der ingen Indvendinger blev fremsat mod det oprindelige Lovforslag. Lovforslaget blev vedtaget ud fra en Række Betragtninger, som gik ud paa, at Spil ved Væddeløbsbanen kunde man vel ikke hindre, og saa kunde det være forstandigt at tage en ringe Afgift deraf og faa det organiseret ved Statskontrol. Endvidere sagde man, at man ønskede at indhente Erfaringer om, hvorledes Spillet kom til at foregaa. Det har nu foregaaet i 17 Aar, og samme Dag, som det foreliggende Lovforslag bliver forelagt, fandtes der i det Organ, der staar den nuværende Regering nærmest her i København, og som navnlig nærer stor Beundring for den højtærede Finansminister, „Riget“, en Artikel, som begynder med følgende Bemærkning: „Vi omtalte forleden, at det var os bekendt, at Myndighederne se med stor Skepsis paa Sporten og Forretningen paa Charlottenlunds Traverbane“. Forretningen paa Charlottenlunds Traverbane er Totalisatorspillet. Det udvikles saa videre i denne Artikel, hvorledes det er klart for alle, at Totalisatorspillene ude paa Traverbanen ikke ere et ærligt Hasardspil, ikke heller ere, hvad mange af dette Spils Venner anføre, et Spil, hvis Udfald beror paa den Indsats af Kyndighed og Beregnings-evne, man gør sammen med sin Pengeindsats, men i Virkeligheden er et Spil, hvori de, som eje Hestene, eller som køre dem, kunne øve Indflydelse paa, hvorledes Løbets Resultat bliver, og derved paavirke Spillets Resultat og eventuelt til Fordel for sig selv ved at spille mod den Hest, de selv eje eller køre, indvinde Gevinst.

Samme Dag, som det nævnte Organ siger, at Myndighederne se med stor Skepsis paa Sporten og Forretningen paa Charlottenlunds Traverbane, viser det sig, at de højeste Myndigheder se med stor Tillid paa denne Forretning og ønske, at Statens Indtægt af den skal være saa stor som mulig. Ganske vist har saa Finansministeren, idet han forelagde dette Lovforslag, erklæret, at han skulde ikke have noget

imod, om Spillet aftog, og her er en typisk finansministeriel Bemærkning vedrørende Skatter af denne Art. Formaålet er for Staten at skaffe sig Penge, men for at omgive det med et Skær af Moralitet fremsætter man den hykleriske Bemærkning, at man ikke har noget imod, at Indtægten udebliver. Det er for at afklæde Regeringens Lovforslag dets hykleriske Karakter, at vi have tilladt os at forelægge Lovforslag om at forbyde Totalisatorspil. Hvis man nærer den moralske Opfattelse, at Regeringens Lovforslag er Spekulation fra Statens Side i delvis bedragerisk Spil, en Spekulation i noget, man anser for forkasteligt, Spillelidenskaben, nuvel, saa er der her en Løjlighed for Medlemmer af dette Folketing til at stemme for et Lovforslag, der forbyder dette Spil. Hvis man derimod mener, at det er en udmærket Ting, og at det er naturligt, at Staten faar de størst mulige Indtægter deraf, kan man forkaste dette Lovforslag og stemme for Regeringslovforslaget. Men saa kan man ikke gøre det under det hykleriske Paa-skud, at man samtidig ønsker at fremme Moralen her i Landet.

Finansministeriets Lovforslag vil som Lov vistnok virke forskelligt overfor forskellig Sport. Det vil rimeligvis indskrænke Totalisatorspillet mindst paa Traverbanen, hvor Totalisatoren er det egentlige og eneste. Det vil rimeligvis tillade, at denne Forretning flourer. Derimod er det sandsynligt, at de saakaldte Galopvæddeløb, som drives af Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme, ikke ville kunne bestaa med en saadan Afgift som den her foreslaaede, og det er højst sandsynligt, at heller ikke Cycleløbene længere ville kunne føres igennem. Nu kan man tillægge dette, hvilken Betydning man vil, og jeg tager Konsekvensen ved at anbefale at stemme for et Lovforslag, der forbyder Totalisatorspillet, men være med til pludselig at kaste Lovforslag af denne hyklerisk moralske Karakter frem under Skin af, at man er moralsk, tilføje bestaaende Foretagender, som have haft Grund til at tro, at de bestod med Lovgivningsmagtens Billigelse, ubodelig Skade vil jeg ikke. Hvilke Konsekvenser det kan faa paa forskellig Maade, maa Finansministeren overveje, og det har han vel